

[Hvidberg.]

Kirkens egen Behandling og Afgørelse for at citere en Udtalelse i det sidste kirkelige Udvalgs Betænkning.

Resultatet af disse Overvejelser maa da blive dette, at jeg paa mit Partis Vegne stiller Forslag om en Rigsdagsbeslutning gaaende ud paa, at Kirkeministeren nedsætter et Udvalg, som faar til Opgave at ændre Formerne for Folkekirken Styrelse, og at dette Udvalg navnlig fremfører Forslag til Selvstændiggørelse af Folkekirken i dens Forhold til Statsmagtens Faktorer og derved tilvejebringer det repræsentative Organ for den samlede Kirke, som hidtil har manglet, og som det nu har vist sig man ikke kan undvære. Jeg skal ikke nægte, at det gør mig ondt for de to vordende kvindelige Præster, men jeg synes, det maaske dog bliver nødvendigt at ordne Sagen paa denne Maade, selv om det kommer til at sinke noget. Men man kunde jo saa gøre det paa den Maade, at det paagældende Udvalg fik Ordre til at afgive Betænkning inden et Aar, saaledes at man var sikker paa, at Sagen ikke blev trukket i Langdrag. Det kan saamænd heller ikke nytte noget at optage alt for store Forhandlinger; man maatte jo kunne henholde sig til det Arbejde, som allerede tidligere er gjort, navnlig i det sidste kirkelige Udvalg. Jeg ved godt, at der er mange, som vil sukke eller smile, naar jeg her fremfører disse Ting, men jeg ser ikke anden Udvej, og jeg tror ogsaa, at det vil blive det bedste for de Kvinder her, som med Berettigelse ønsker at blive Præster; jeg tror, at det vil være bedst ogsaa for dem, at vi gaar frem paa denne Maade. Jeg vil i alt Fald foreslaa, at der nu nedsættes et Udvalg efter Sagens første Behandling, og at det af mig stillede Forslag tages op der.

Jeg skal saa slutte dette desværre noget lange Indlæg med at sige til alle dem, der maatte sukke eller smile i Anledning af mit sidste Forslag, at det hændte sig engang for adskillige Aar siden, at der blev holdt en meget ejendommelig Tale i det danske Folketing, vel nok den mærkeligste Tale, der nogen Sinde er holdt i dette Ting, nemlig den Tale, som Biskop P. C. Kierkegaard holdt om det Tema: Hvorfor jeg elsker den danske Folkekirke. Jeg vilde ogsaa godt, om ikke saa aandsfuldt og saa smukt, kunne holde en Tale om, hvorfor jeg elsker den danske Folke-

kirke, og jeg vil bede Dem om at betragte mit Forslag som motiveret netop derved, at jeg elsker den danske Folkekirke.

Ragnhild Andersen: Da mit Partis Ordfører i denne Sag beklageligvis er fraværende, skal jeg paa min Gruppes Vegne tilsige vor Medvirken til Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag.

Det er jo et gammelt Stridsspørgsmaal, der her finder sin Løsning, et Stridsspørgsmaal, hvorom der i Aarenes Løb har staaet megen Blæst, og hvorpaa der har været brugt megen Energi baade fra Kvindernes og fra Kvindeorganisationernes Side. Jeg føler Trang til at sige, at en hel Del af den Energi, der i Aarenes Løb er anvendt paa at skaffe Kvinder Ret og Adgang til Opnaelse af Præsteembeder, med god Grund kunde have været anvendt paa andre af Samfundslivets Omraader, hvor Kvinderne i samme Grad maa lide socialt og økonomisk under Mangelen paa den virkelige Ligestilling i Samfundet.

Spørgsmaalet om at skaffe Kvinder Ret og Adgang til Præsteembeder omfatter ikke mange Kvinder; det er jo ikke mange Kvinder, som er berøvet denne Ret og Mulighed. En af de Kvinder, der omfattes, eller i hvert Fald burde omfattes af Forslaget, er den kvindelige Hjelpepræst, Frøken Vermehren. Jeg for mit Vedkommende baade haaber og henstiller, at Frøken Vermehren nu endelig faar den Ret og den Anerkendelse, som netop hun fortjener. Fra mit eget Fængselsophold i Vestre ved jeg, at faa Mennesker har udført et saa stort og opofrende Arbejde blandt Fangerne, som netop Frøken Vermehren har.

Men i øvrigt har Kvinderne jo ude over Landet Masser af andre Problemer, som trykker dem, og som de slaas med, og hvor de hver Dag maa erfare, at selv om den høje Rigsdags Partier erklærer sig som Tilhængere af Kvindernes Ligestilling, og selv om man nu ogsaa giver Kvinder Ret og Adgang til at blive Præster, er der desværre stadig væk langt igen, før det kan siges, at Kvinderne som Helhed i vort Land er sikret den økonomiske, sociale og kulturelle Ligestilling, som de fortjener.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilsige vort Partis Medvirken til Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag.